

www.printo.it/pediatric-rheumatology/DK/intro

Medicinsk Behandling

Version af 2016

6. Cyklofosfamid

6.1 Beskrivelse

Cyklofosfamid er en immundæmpende medicin, der reducerer inflammation og undertrykker immunsystemet. Det virker ved at forstyrre delingen af celler, ændre syntesen af DNA, og derfor virker det særligt på celler, såsom blodlegemer, hår og tarmceller, der deler sig hurtigt (celler har brug for at lave ny DNA for at dele sig). Hvide blodlegemer, kaldet lymfocytter, er for det meste påvirket af cyclophosphamid og deres ændring i funktion og i antal forklarer hæmningen af immunresponset. Cyclophosphamid er blevet anvendt til behandling af visse kræftformer. Ved gigtsygdomme, hvor det også bruges, har det færre bivirkninger end hos cancerpatienter.

6.2 Dosis/administrationsmåde

Cyclophosphamid gives oralt (1-2 mg per kg per dag) eller intravenøst (normalt gives det månedligt 0,5-1,0 g per kvadratmeter i 6 måneder og derefter 2 behandlinger hver 3. måned eller alternativt 500 mg per kvadrat meter hver 2. uge til i alt 6 infusioner).

6.3 Bivirkninger

Cyclophosphamid er et stof, der i høj grad reducerer immunitet og har bivirkninger, der kræver nøje overvågning. De mest almindelige er kvalme og opkastning. Udtynding af håret forekommer, men det stopper når behandlingen slutter.

Udtalt reduktion i antallet af cirkulerende hvide blodlegemer eller

blodplader kan ses, og der kan være behov for dosisjusteringer eller midlertidig pausering af medicinen.

Blære forandringer (blod i urinen) kan forekomme, men er meget mere almindelige ved daglig oral behandling end ved månedlige infusioner. At drikke masser af vand hjælper til at undgå dette problem. Efter infusion gives store mængder af væske til at udvaske cyclophosphamid fra kroppen. Langsigtede behandlinger kan påvirke fertiliteten og kan øge kræftrisikoen; risikoen for disse komplikationer afhænger af den samlede dosis af lægemidlet, som patienten modtager i løbet af årene. Cyclophosphamid hæmmer immunforsvaret og øger derfor risikoen for infektioner, især hvis det gives sammen med andre lægemidler, der påvirker immunforsvaret såsom høje doser kortikosteroider.

6.4 Hovedindikationer i børnereumatologien

Juvenil Systemisk Lupus Erytematosus

Nogle pædiatriske vaskulitter.